

Moldavsko 3

Návšteva v detskom domove

Provizórne ubytovanie detí
a ich mamy na 1 noc

Dráma o milosrdnom
Samaritánovi počas
detského programu

Sketchboard počas
programu pre deti

Ako som vám spomínala v poslednom prayerliste, momentálne sme súčasťou programu „Challenge into mission“, prvý týždeň a pol sme absolvovali teoretickú prípravu, ktorá bola náročná, ale následne veľmi užitočná priamo v teréne.

19. októbra sme sa ocitli v rusky hovoriacej dedinke Gradinița. Ubytovaní sme boli priamo v malom kostole bez tečúcej vody. Spali sme na zemi na matracoch v spacákoch. Program, ktorý nás tu čakal bol plný výziev. Doobeda fyzická práca v podobe hrabania lístia, upratovania a maľovania verejných priestorov v dedine, či pomoci starším ľuďom. Poobede program s deťmi a takmer každý deň po večeri program s tínedžermi, niekedy do neskorej noci.

Na detský program každý deň prichádzalo okolo 20-30 detí. Každý deň sme pre ne pripravili biblický príbeh, piesne, biblické verše a hry.

23. októbra približne o 20:30 sme sedeli v kuchyni a diskutovali o tom, že sme unavení a bolo by fajn mať viac času, kedy môžeme byť spolu ako tím, bez ďalších ľudí. Zrazu zvonku počuť krik a buchot na dvere kostola. Do vnútra vchádzajú tri deti s plačom a slovami: „Otec chce zabiť mamu s nožikom.“ Beriem do náručia najmenšieho chlapca (4). Snažíme sa deti upokojiť a zistiť, čo sa vlastne stalo. Po niekoľkých minútach prichádzajú obaja rodičia, samozrejme opití, a dohadujú sa vonku s pastorm a niektorými členmi nášho tímu o tom, či máme právo držať deti dnu. Po chvíli vchádza mama do kostola a presviedča deti, aby išli domov, že sa nič nedeje a všetko bude v poriadku. Najstarší chlapec (14) však odmieta, pretože takéto situácie sa podľa jeho slov v rodine opakujú už takmer 9 rokov. Po chvíli matka stráca rovnováhu a odpadáva. Odvádzame deti do druhej miestnosti a voláme záchranku. Matka odmieta ísť do nemocnice, takže dostáva iba injekciu a ostáva s nami. Po dlhom rozhovore s otcom detí ostávajú deti a mama spať s nami v kostole, takže zdieľame naše „postele“ a poskytujeme im pokojnú noc.

Podľa štatistík každá piata rodina v Moldavsku má takéto alebo podobné problémy. Sociálny systém je na bode mrazu a je takmer nemožné pomôcť deťom ako boli tieto.

Ďalšie 2 týždne som strávila v tíme s BUS 4 LIFE, čiže sme navštívili viacero dedín a miest. Mali sme príležitosť rozprávať sa s mnohými ľuďmi, mali sme evanjelizačné programy pre deti aj tínedžerov. Zaujímavú skúsenosť sme mali v meste Costești, kde sme 1. deň doobeda navštívili obrovskú školu a chodiac z triedy do triedy pozývali deti a mládež na program. Poobede prišlo okolo 100 detí a večer viac ako 35 tínedžerov, ktorí boli otvorení pre diskusiu a naozaj smädní po Bohu. Avšak druhý deň na program prišlo asi 25 detí a len 1 tínedžerka, od ktorej sme sa dozvedeli, že doobeda bol v škole ortodoxný kňaz a viac-menej im zakázal ísť na program.

Misia s BUS 4 LIFE
zahŕňa aj predaj
kresťanskej literatúry,
rozhovory
s okoloidúcimi,...

„... na nemocných ruky budú klásť, a nemocní budú uzdravení.“ (Mk 16, 17-18)

Čítame verše, vieme o nich..., ale keď prichádza situácia, v ktorej ich máme aplikovať a dokázať, že naozaj veríme tomu, čo čítame, je niekedy náročné.

V piatok 1.11. sme mohli vidieť, že Pán Boh uzdravuje aj dnes. Tesne pred obedom sme hrali futbal s chlapcami zo Štefan Vody. Nevinná hra bola zrazu prerušená, keď po zrážke niekoľkých z nás, Kristína – dievča z nášho tímu, spadla na zem tak, že utrpela zranenie v oblasti krčnej chrbtice. Veľmi ťažko dýchala a vôbec nemohla rozprávať. Takmer okamžite sme volali záchranku a kým sme čakali na sanitku sme sa modlili. Kristínu odviezli do nemocnice, kde nemali ani RTG. Diagnózy odhadovali, odmietali povoliť transport do hlavného mesta so slovami: „Ak pohneme hlavou, môže zomrieť.“ Kým sme čakali na špecialistu (takmer 4 hodiny), Kristínin stav sa zhoršoval. Ľavá polovica tela ostala paralyzovaná. Striedali sme sa pri jej posteli a modlili sme sa za ňu. Komunikovala s nami cez dotykový mobil a celý čas opakovala, že má najlepšieho Lekára na svete a žiadneho iného nepotrebuje. Lekári, ktorí boli v nemocnici boli opití a nerobili takmer nič. Smiali sa z nás, že sa môžeme modliť koľko chceme a nepomôže nám to. Keď zrazu vyšiel z izby Nicu (náš líder) so slovami: „Ona rozpráva.“ Mal v očiach slzy radosti. Ihneď som sa rozbehla do izby. Kristína naozaj rozprávala a hýbala oboma rukami aj nohami.

V tomto stave povolili prevoz do Chisinau, kde lekári skonštatovali, že paralýza tam bola, ale už nie je a večer Kristína odišla domov po vlastných. Ďalšie dni síce musela oddychovať a byť veľmi opatrná, ale behom nasledujúcich 2 týždňov sa jej stav zlepšil tak, že dnes by nikto nepovedal, že bola tak blízko smrti.

Pán Boh urobil obrovský zázrak, ktorý je svedectvom pre mnohých. Lekári, ktorí iba neveriacky a nechápavo pozerali, čo sa deje, mohli jasne vidieť, akú moc má modlitba.

Modlitebné námety:

Vďaky:

Za ochranu a vypočuté modlitby počas „Challenge into mission“.

Prosby:

V utorok 26. 11. odchádzam do dedinky Mic Leușeni, kde OM začína nový „Local ministry team“. Prosím modlite sa, za jednotu v našom tíme, za to, aby Pán Boh pripravil srdcia ľudí, ktorí v dedine žijú.

Adresa v Moldavsku:

Katarína Svrčková
Operatiunea Mobilizatoare
CP 2366
MD – 2012, Chisinau
Republica Moldova

Finančná podpora: z SR 2200344085/8330 VS: 856226
z ČR 2200344085/2010 VS: 856226

Email: katka.svrckova@gmail.com

Tel. č.: +373 68 211 289

Skype: Katka44445

Facebook: Katka Svrčková

„... na nemocných ruky budú klásť, a nemocní budú uzdravení.“

(Mk 16, 17 - 18)